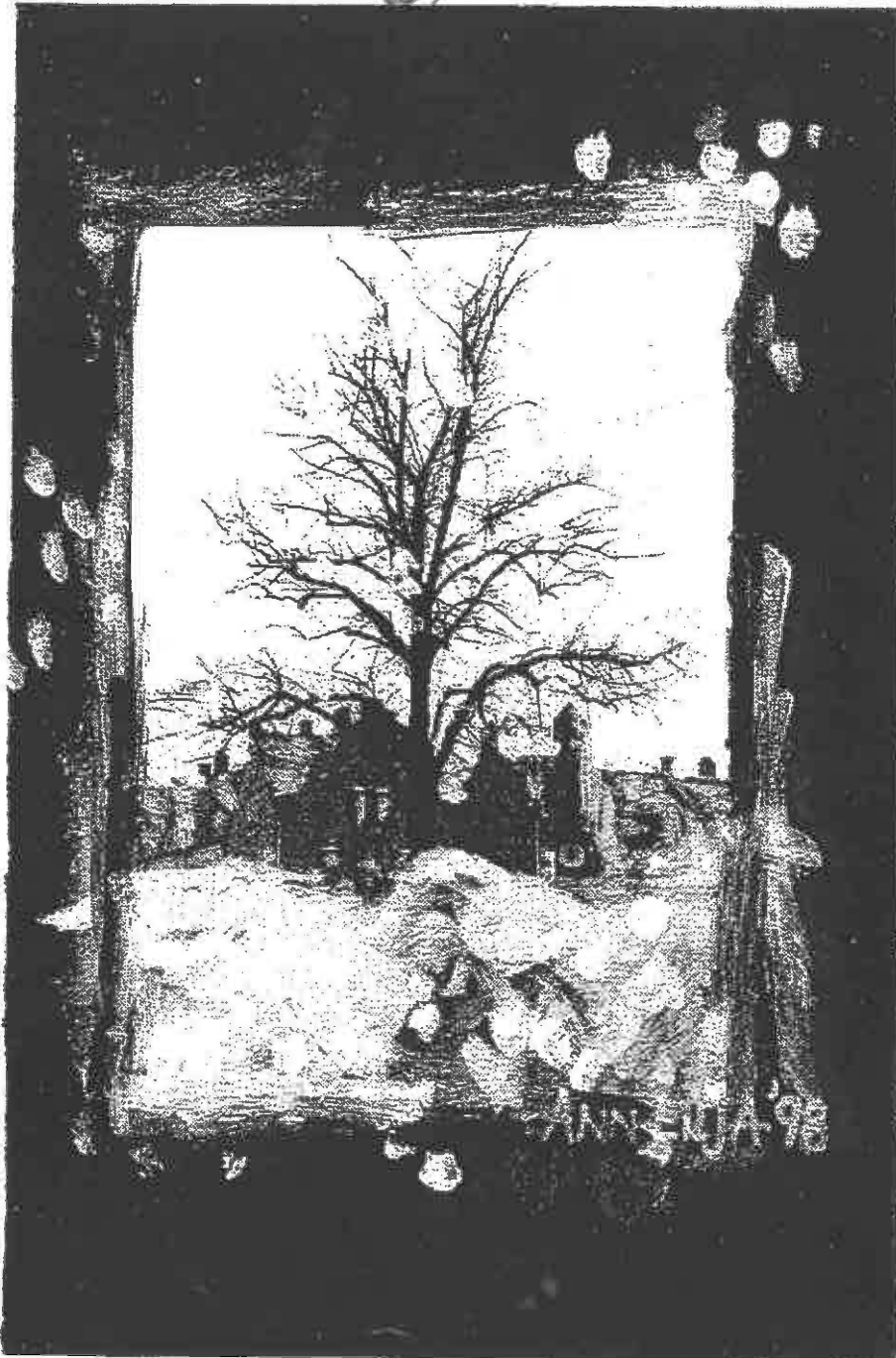

KILDEN

Julenummer

nr. 5, 1998

Glædelig jul og Godt Nytår

KILDEN

er Husejerforeningen i Strandvejskvarterets beboerblad, og udgives af denne forening under ansvar af bestyrelsen og den af bestyrelsen udpegede redaktør, som p.t. er:

Carsten Ohmsen
Berggrensgade 16
2100 København Ø
Tlf.: 31 18 01 90

Alle meddelelser fra bestyrelsen er mærket med

Bestyrelsen 1997/98:

Christian Sonne - formand
Heisesgade 49
Tlf. 39 29 54 51
(gadevedligeholdelse)

Jan Væver - næstformand
Kildevældsgade 13
Tlf. 39 20 75 31
(R98/miljø)

Niels Ingvarstsen - sekretær
Hornemansgade 29
Tlf. 39 29 42 18
(materiel og kælder/HFH)

Carsten Ohmsen
Berggrensgade 16
Tlf. 31 18 01 90
(KILDEN/rotter og kloakker/
historisk udvalg)

Jacob Breck
Kuhlausgade 12
Tlf. 39 29 14 35
(trafik)

Suppleanter:

1. Jette Bisbjerg
Kildevældsgade 34
Tlf. 39 27 14 10
(trafik, skabsfører)

2. Dorte Raaschou
Heisesgade 43
Tlf. 31 18 13 09
(facader og lokalplan)

Kasserer:

Oluf Greisen
Kuhlausgade 46
Tlf. 39 29 60 62

Leder

Julen står atter for døren. Traditionen tro bringer KILDEN en julehistorie fra gamle dage. Desværre er redaktøren løbet tør for Fru Lichtenbergs dramatiske beretninger med den mere end antydende morale om hæderlighed, retfærdighed og ikke mindst en sund sjæl i et sundt legeme tilsat en god portion Kristen tro. I stedet har redaktøren fundet en historie, som efter-krigstidens generation og selvfølgelig også de, som levede før, med garanti kan huske. Læs den for jeres børn og I vil opdage, at hvis de stadig har bevaret barnesindets medfødte uskyldighed, som også indebærer følelser for andre mennesker, vil mange tårer og blanke øjne skinne i julelysenes skær. Som sidegevinst opnår I måske, at de sætter pris på deres julegaver. De fleste har vel nu allerede gættet, at det drejer sig om historien: "Sørens spille" af den navnkundige Rudolf Bruhn. Som der står øverst, før novellen; "En julehistorie fra gamle dage, da mange folk var fattige".

Hvorfor denne kiggen bagud vil mange sikkert spørge? Jah, lad os tage det fra en ende af: Jeg tilhører en generation, der tror på erfaringernes nødvendighed (de historiske vel at mærke!). Vore huse er blevet erklæret bevaringsværdige, dvs. eftertidens generationer er blevet pålagt at betragte husene i et historisk perspektiv! Men der er jo ikke meget historie i at betragte hverdagens parkeringsproblemer som de væsentligste i kvarteret pt., samtidig med at forhaver stenbelægges, brandkammer pudses med mørtel og skræmmende skure opføres som tilbygninger til husenes facader. Alt sammen foreteelser, som ødelægger den fine arkitektur, som bl.a. er et af de historiske særpræg, der har givet vore huse prædikatet: "Bevaringsværdige". Her er der ingen der råber op, skønt alle burde kende reglerne.

Hvad jeg nu vil med al den snak? Jeg tillader mig at bruge den nyeste trend. Inden for historieforskningen – nu hver der ingen fjende er mere, Muren er faldet, Sovjet er brudt sammen, og vi står overfor en ny verdensorden, hvor individerne i den vestlige verden iscenesætter deres eget liv på egne præmisser – med andre ord: "Historien er død – liberalismen har sejret". Derfor må der nye folk til, folk der i højere grad tænker på kvarterets fremtid, folk som ikke hænger sig i, hvad der er kvarterets idé fra grund af, men mere koncentrerer sig om beboerønsker for fremtiden.

De små 10 år, jeg har redigeret dette herlige beboerblad, har dog været en dejlig tid med opbakning fra de fleste. De gamle paroler om fællesskab og hensyntagen til de ældre samt børnene. Ja, jeg skulle lige til at skrive, at de ikke eksisterede mere, men i dette sekund dumper der en besked ind ad døren, hvori en beboer inviterer pensionister og andre, der har lyst, til Tivoli-julemarked..... Den er måske ikke helt død alligevel, den historie.

Et sidste glædelig jul fra den gamle redakteur og en glædelig jul fra hele bestyrelsen.

Årets julekort

Julekortets ophavsquinde: ANN LILJA

Ann er sin unge alder til trods (født i 1970), en erfaren kunstnerinde, som siden hun startede på Danmarks Designskole i 1992 på linien for keramik og glas, har gjort studieophold i Køln, Rom, Firenze, Glasgow og New York.

Foruden udstillinger forskellige steder i Danmark står 1999-programmet bl.a. på den store udstilling i München: Talente 99.

Vi håber, at mange vil købe Ann's kønne julekort, som afbilder et nok så bekendt motiv fra Vort Kvarter.

Dobbeltkort trykt i 4 farver.

Torvet, iført juledragt, er blevet forevigt på dette års julekort.

Kortet er udført af Ann Lilja, som ved hjælp af fototeknik og penselstrøg, og som på trods af vinterstemningen på billedet, har skabt et varmt indtryk fra torvet i Strandvejskvarteret

Der er stadig nogle mindre oplag af julekort fra tidligere år. Disse kan naturligvis også købes så længe lager haves.

1 kort sælges for kr 8,-

5 kort sælges for kr 30,-

10 kort sælges for kr 55,-

Inklusiv prisen medfølger en god kvalitetskuvert.

Kortet er salgsklart på nedenstående adresser fra tirsdag den 8. december

Carsten Ohmsen
Berggrensgade 16

Jette Bisbjerg
Kildevældsgade 34

Christian Sonne
Heisesgade 49

Niels Ingvarsten
Hornemansgade 29

Jan Væver
Presenta
Østerbrogade 167
(indgang Borgervænget)
åbent i dagtimerne 9-17
på hverdage

Jacob Breck
Kuhlausgade 12

Jan Væver
Kildevældsgade 13

Tag med til

Tivolis julemarked

**Udflugt for Strandvejskvarterets pensionister.
Fredag den 18. december klokken 16.00.**

Vintermørket og juletravlheden er over os. Riv et par timer ud af kalenderen og tag med til julemarked i Tivoli.

Som sædvanlig har Tivoli pyntet op efter alle kunstens regler. Boderne frister med gaver og godter, søen er omdannet til skøjtebane, og træerne er indhyldet i kaskader af små lys.

Vi mødes i Hornemansgade 11 og følges derind og hjem. Turen varer et par timer og afsluttes med en lille bid brød og øl/vand i en af Tivolis hyggelige restauranter.

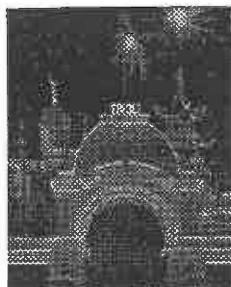
Udflugten arrangeres først og fremmest for kvarterets pensionister, men andre interesserede er naturligvis velkomne.

Tilmelding senest onsdag den 16. december. Udfyld slippen, klip den ud og smid den i brevkassen i Hornemansgade 11. Eller ring på telefon 39 18 31 48 efter klokken 18.

Med venlig hilsen

Ginna Sørensen
Hornemansgade 11

Klip her

Tilmelding til julemarked i Tivoli

Navn: _____

Adresse: _____

Tlf: _____

Rudolf Bruhn

Sørens spille

Tegninger af Eiler Krøeg

En julehistorie fra gamle dage,
da mange folk var fattige

Søren havde fundet noget.

Søren fandt altid noget. Men i dag var der mere end i hele den forrige uge tilsammen, og da havde han endda fundet et stort messingsøm, en kniv med brækkerblad og en næssen hel hestesko.

Dette i dag var simpelt hen en begivenhed.

Han var lige trådt ned fra jerntrappen med sin skolebog under armen og madpakken i hånden, så lå den der. Den lå lige foran ham med blanke nikkel sider og små piger på låger. Håndtaget manglede.

Der svimlede næsten for Søren, da han tog den op. En rigtig spille, og fundet lige midt på det almindeligste forrov! Der var ingen i nærheden, og ingen af de andre børn, hverken fra gården eller gadens nærmeste omegn, ejede sådan en spille. Det var altså hans.

En rigtig spille! Søren strak pludselig i klæpende traskerend ned ad gaden. Han havde først tænkt at fare op og vise Bedstre den, men hun var omtrent død. Der ville være for længe, før hun fik forstær, hvad der egentlig var sker. Hellere hen på skolen til de andre!

På gadehjørnet mødte han politibejant Pedersen. Søren var på hat med alle kvarterers politibejante.

Sørens spille 23

Der vil sige, de tog til hatten for ham. Søren nikkede bare. Han havde aldrig hat på uden i regnvejr, og så hilste han ikke.

— Jeg har fundet en spille! Søren kom stormende så hæslæsende, at han røg ind mellem bejantens ben.

Hans bog fløj hen ad gaden, men spillet holdt han fast på.

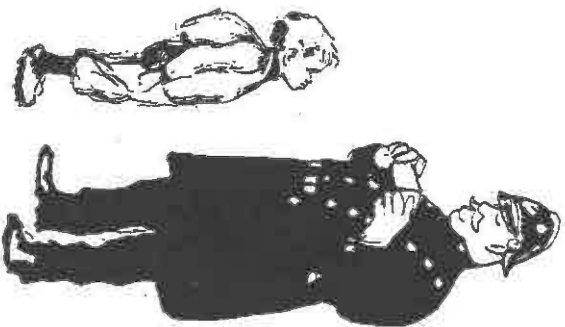
— Ja, sikken en pæn lille spilledåse, sagde bejanten og tog den.

— Kan den spille?

Der havde Søren ikke skænket en tanke.

— Prøv ad! sagde han og blev siddende.

Bejanten drejede rundt på den sidste stump hånd-

24 Rudolf Bruhn

tag, der var tilbage. Det knirkede i maskineriet, men der kom ikke en tone.

— Ja, ja, den er jo meget pæn alligevel, sagde bejanten og rakte ham spilledåsen.

— Men pas nu tiden, Søren!

— Hvor meget er den?

— Syv minutter i.

Søren sagde hverken tak eller farvel. Han klappede videre ned ad gaden. I nærheden af skolen standsede han. Mon den virkelig ikke kunne spille rigtigt alligevel? Han fik spillet frem fra blusen og prøvede at dreje håndtaget langsomt og forsigtigt. Nu standsede det. Et lille ryk. *Kling!*

Den spillede! Den kunne virkelig spille. Han drejede den en omgang til. Jo, hver gang den kom til det sted, så kunne den. *Kling!* Det var vist „Tingelangelær!“! Det var jo ikke så meget, den spillede, men han kunne næsten tænke sig til hele melodien, når dåsen spillede den første tone.

Lige inden for porten stod skolebejanten på en lang stige og pudsede lygten. Søren masede halvvejs op ad stigen til ham.

— Jeg har fu-undet en spille! Se her, en rigtig spille!

— Kan den spille?

— Ja — i Søren satte sig på et trin og prøvede. Men nu ville den ikke.

— Nu kan du da blive lirekassemand, Søren, hvis alt det andet slår fejl! sagde skolebejanten.

Da Søren kom ind på legepladsen, samlede hans klasse hurtigt om ham.

— Hvad er det, du har dér?

— Det er en spille, sagde Søren, ærgert over, at

Sørens spille 25

den nu ikke kunne spille netop i denne stund.

— Kan den spille? spurgte Frederik med strøe øjne.

— Selvfølgelig kan den spille ... når man ber den om det, tilføjede Søren med værdighed og prøvede.

Kling! Den kunnel Han prøvede igen. *Kling!*

— Den kan spille! sagde de andre i beundrende kor.

— Kan den ikke sige mere end den ene? spurgte Frederik.

Søren nikkede gådefuld, men i det samme ringede klokken heldigvis, og så stillede de op. Søren forrest med spilen.

Oppe i klassen sad hr. Højer på katederet, da klassen kom væltende ind. Søren selv druknede i strømmen og overdøvedes fuldstændigt.

— Søren har fundet en spille! Søren har fundet en rigtig spille, der kan spille!

De omringede katederet. Søren bortede sig frem fra nedden og kom op til hr. Højer. Han lagde hånden på hans knæ og viste ham, kvalitet af betagelse, spillelåsen med højt oprakt hånd.

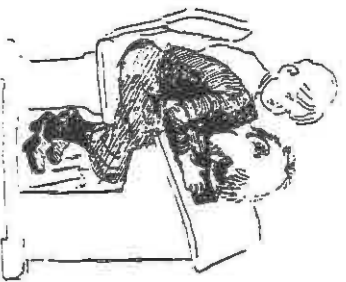
— Den er rigtig nok præm, Søren. Gå på plads, I andre!

Læreren prøvede en gang. Jo, den kunne virkelig. — Nu må du ikke spille på den i timen, Søren, sagde han og gav ham den tilbage.

De sang morgensang. Søren havde haft lyst til at spille til, men han kom for sent med det. Han stod imidlertid og blev klar over, at det var „Klokken slår“, den kunne spille. Han var ganske sikker på, det var den. Netoppe var det blevet sagt amten efter Fader-vor, før Søren kom færdige op til katederet.

— Hr. lærer, skal jeg fortælle Dem no'et?

26 *Rudolf Bruhn*

Alle Sørens selvyldte var spidsere end andre menneskers. Han sagde *goren* i stedet for *gården*, *bor* i stedet for *bar* og så videre.

— Hvad er der nu?

— Spillen kan spille „Klokken slår“!

— Der hedder *slår*, Søren. Må jeg høre.

Søren prøvede én, to, tre gange. Ikke en lyd.

— Spille vil den ikke, erklærede han. Det var en anden af Sørens sproglige ejendommeligheder. Han satte altid det vigtigste ord forrest i en sætning. Læreren tog sin lommekniv og prøvede at skruer låget af.

Imidlertid blev ordenslukken sat til at slå strøget til forskrift på tavlen. Søren fulgte med begge steder.

— Skæv er den!

Hr. Højer vendte sig om mod tavlen og måtte give Søren ret.

Låget var kommet af. Der var kun én kamm tilbage, og tandlejet var løst. Han rettede lidt på det og prøvede. Jo, nu sad det godt. Det klippede, hver eneste gang svinget kom forbi.

Sørens spille 27

Søren var aldrig blevet opdraget til at sige tak. Bedstemoderen kunne ikke høre, om han sagde det eller ej. Han huskede det heller ikke nu, men rejste ned på plads med den istandsatte spillelåse.

— Nu må du ikke spille med den, Søren!

Søren nikkede tavst og fraværende. Han var allerede i tanken hjemme hos Bedste og spillede for hende. Nu kunne de få musik juleaften. Søren skulle spille og synge alle de julesalmer, han havde hørt. Det ville blive den bedste juleaften, han og Bedste nogen sinde havde haft. De andre sad og snakkede om forskrifterne på tavlen. Frederik havde lige været oppe og skrive et stort B.

— Hvad er det i vejen med *det*, Søren? Jeg synes slet ikke, du har fingeren oppe i dag!

— Bollet er den! sagde Søren lynsnart.

Hr. Højer kom til at le, men sagde dog alvorligt:

— Du må ikke sidde og tænke på den spillelåse hele tiden, så må jeg hellere tage den fra dig!

Lidt efter var der pause, og hr. Højer fortalte videre om svinedrengen. Han hymnede to gange: „Ach, du lieber Augustin“, og det var for meget for Søren. Han *måtte*, ja, han *skulle* prøve, om det nu alligevel ikke var *den*, som spilen kunne spille. Han sad med hånden på den nede under bordet. Han svæde om fingrene af bar bevægelse. Men prøve måtte han. Bare én eneste gang, så han kunne høre, om det ikke også var melodien.

Han fik fat i håndtagsstumpen og drejede rundt. Den kunne ikke mere! Han var lige ved at sige det til hr. Højer, men standsede kløgtig. De andre sad så musestille. Hr. Højer var lige dér, hvor svinedrengen

28 *Rudolf Bruhn*

gen fik det seksogfirsindstyvende kys.

I det samme lød der en klingrende spæd tone nede fra Sørenns bord. Alle børnene vendte sig om. Hr. Højjer rejste sig og var vred.

— Må jeg så få den! sagde han hårdt. Søren forstod i et eneste nu sin fortrydelses frygtelighed og rækkedvidden af den.

— Prøve den ville jeg bare! gråd han.

— Tænk det ikke po det!

Han måtte aflævere spillet. Han måtte aflævere den! Gæmnen tårertrængede øjne så han læreren læse den inde i skabet. Det sidste blanke glimt forsvandt. Så brast det før ham. Han sank sammen over bordet med begge hænder før ansigtet og gråd og gråd.

Spillet! Bedstet! Juleaften! Ingen ting at glæde sig til mere. Ingenting på denne jord. Han snøltegræd resten af timen. Næste time med. Ansigtet var tåreræddet og snæveset.

— Det nyter ikke noget, Søren, sagde hr. Højjer. — Du får den måske igen sidste dag før juleferien, hvis du tier stille. Jellers får du den slet ikke.

Søren sank hen i dybe grublerier.

Der var kun fire dage til juleferien, men det tørstede ham ikke. Fire dage, det var jo næsten en hel uge, og han skulle jo også have øvet sig. Nede på første sal sad en af pigerne og øvede sig på at spille klaverjulesalmer. Han måtte have øvet sig. Juletræ fik de ikke i år. Det havde Bedste sagt, og fæskesteget heller ikke. Søren havde snakket noget om, at man kunne få hjælp på skolen, men Bedste sagde, at det var altid dem, der havde det værre, og dem skulle man ikke tage fra. Det kunne Søren nu ikke forstå. Frederik fik noget på skolen, og han skulle til seks

Sørens spille 29

juletræer alligevel.

Så brød tanken om den tabte skat fr. n igen med fornyet smerte. Han brast i lydelig gråd.

— Hvad er der i vejen?

— Mo jeg fo spillet?

Læreren havde stået og forklaret Sofus, at 3 + 7 er 10. Han havde brugt over et kvarter til det, og da han så til sidst spurgte:

— Nå, Sofus, hvad er så tre og syv så svarede Sofus:

— Fjortent med den største overbevisning.

Det gik derfor ud over Søren, som netop forstyrrede nu, og læreren ruskede ham, idet han sagde:

— Hvis du plager mig en eneste gang til med den spille, så kaster jeg den i kakkedøven. Nu kan det være nok, forstår du!

Timerne fra ét til tre sidste dag før juleferien gik så hurtigt og fornøjeligt, at selv Søren glemte sin spille.

De legede og sang, hr. Højjer havde en stor pose bolsjer med til dem, og Søren var en af dem, der nåede at få fem. De andre måtte nøjes med fire.

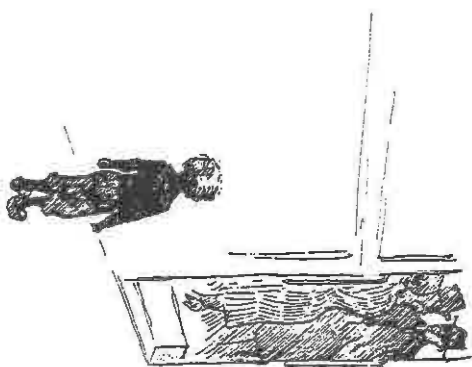
Først da de stod nede på gaden, og hr. Højjer havde sagt farvel, og Søren havde vakt almindelig jubel ved at sige: „Tak i lige mode!“ — det havde han altid troet var det samme som „Gladelig jul!“ — først da kom han i tanker om spillet!

Hr. Højjer var allerede i løb på vej til spørgvognen. Søren benede efter ham, så hurtigt hans korte ben kunne bære ham. Læreren stod foran på spørgvognen, klemt inde mellem de andre, da Søren forpusket nåede dæmnen.

— Spillet! sagde han.

— Jeg fik ikke spillet!

30 Rudolf Bruhn

— Hvad er der, Søren? Spillet? Nå, den skal du så få efter ferien.

— Ja men Bedste skulle have hørt den juleaften! Vognen havde sat sig i gang. Søren slap taget og stod stille, mens tårerne begyndte at rille ned ad kinderne. Han stirrede fortabt efter spørgvognen, til den var helt forsvundet langt nede i gaden. Så gik han hjem, nedbøjet og fuldstændig sønderknust. Nu var der ingen verdens ting at glæde sig til mere i julen.

Juleaften skulle hr. Højjer for første gang tilbringe i sin kærestes hjem. Han var taget ud til villaen i Ordrup allerede om eftermiddagen og sad nu i mørkningen i dagligstuen og spillede dampet julesalmer. Hvad

Sørens spille 31

var der dog gået af ham i år? Ingen jul-qrade, ingen forventning, men derimod en staalig følelse af mro.

Var det virkelig Sørenns lille, bedrøvede ansigt den dag ved sporrøgnen? Han kunne se det endnu. Forfæret i sin granselse skuffelse.

— Bedste skulle have hørt den juleaften ...

Ak, lille Søren dog, den spille, den spille! At han dog ikke også selv havde husket den, den lille fyr.

Hvis han nu købte en rigtig spillebåse og lagde den ind i skabet i stedet for? Så fik han den i julegave — efter ferien ganske vist. Det skulle helst have været nu i aften.

Han så på uret. Klokkeren var kun halv fire. Det hele kunne nås endnu, hvis han blot ikke skulle have været med til middag her klokken fem. Men hvis han nu sagde det til Ingrid? Han ville nok forstå ham. Han ville så give forældrene en forklaring. Han rejste sig og gik ind i havestuen.

— Nej, du må ikke komme ind! Ingrid stod på en høj stige og pyntede træet. Hvor var hun ivrig og sød, som hun stod dér, tænkte han, og det blev straks meget værre for ham at sige sit arinde.

Han lod begge hænder synke og stirrede på ham: — Vil du gå, Hans? Jamen du kommer da til midt-dagen?

— Nej, det er det, jeg ikke kan nå, Ingrid, og jeg ville bede dig undskyldte mig hos dine forældre.

— Nej, ved du nu hvad, Hans. Den første juleaften i vort hjem, og så går du fra det!

Han havde øjnene fulde af tårer.

— Og mor er så stolt over den middag, vi skal have ... gåsesteg og meget andet godt.

— Søren får ikke engang flaskesteg. Hele hans aften

32 *Rudolf Bruhn*

glæde er hans vilje. Og den har jeg narret ham for. Nej, lille Ingrid, jeg må gå. Man får ikke selv nogen god jul, når man har skuffet et andet menneske og ikke har gjort det godt igen.

— Hvor bor han? Kan vi ikke sende et bud?

— Nej, jeg må hen til skolen først og finde hans adresse. Nu må du ikke gøre det svært for mig, Ingrid!

— Jeg synes, det er så hensynsløst af dig, ja, netop hensynsløst, både mod mig og mod far og mor.

Han var dybt bedrøvet over, at Ingrid forstod ham så dårligt.

— Så må jeg hellere selv sige det til din mor, sagde han lidt bittert og gik hen mod døren.

— Nej, lad blot mig, sagde hun hårdt.

— Jeg skal nok sige det så pænt som muligt, at du ikke bryder dig om at være her.

— Ingrid dog! Han greb efter hendes hånd. Men hun rev hånden til sig og gik ud af stuen. Han hørte hende græde inde i den anden stue. Et øjeblik vaklede han i sin beslutning, men så gik han ud og tog sit overtøj på og var snart efter på vej til byen i en sporrøgn.

Hr. Højer fik købt en spillebåse af samme størrelse som Sørenns, og med den i frakkelommen begav han sig hen til skolen. Han bankede på hos skolebetjenten og fik lånt nøglen til nr. 7.

— Nå, er det Dem, hr. Højer! Søren har været her flere gange og spurgt efter Dem. Han ville så gerne have sin spille.

Hr. Højer nikkede, men var for bevæget til at kunne svare. I sporrøgnen havde han siddet og fortrudt, hvad han havde gjort. Det var den første bitterhed,

3 Juli i hængende bønner

Sørenns spille 33

der havde været mellem ham og hans kæreste. Han havde skuffet hende og gjort hende k af det, og Søren havde måske for længe siden selv glemt sin spille.

Nu steg han op ad trappen med følelsen af at have handlet rigtigt. Han lukkede sig ind i klasseværelset, fandt Sørenns adresse og byttede så den gamle og den nye spillebåse om. Det var nok bedst, at Søren selv fik lov at hente den heroppe.

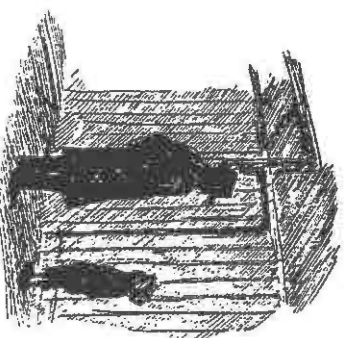
Uden for skoleporteren mødte han ... Søren. Han stod lænret op til plankertræet og så langt ud i skumringen på den sølede gade:

— Jamen Søren dog! Hr. Højer fik vand i øjnene.

— Står du her, dreng!

— Jeg tænkte nok, De kom, sagde Søren stille og tog hans hånd. De gik langsomt op ad skolens mørke trapper.

— Jeg havde bedt til Gud om det, sagde Søren midt i mørket. — Men nu troede jeg næsten, han også havde glemt det.

34 *Rudolf Bruhn*

De kom ind på nr. 7. Hr. Højer rændte lyset. Søren stod foran skabet med missende øjne.

— Nu har jeg været i skole juleaften, sagde han.

— Det er der ingen andre drenge, der har.

Skabet blev lukket op, og Søren tog spillelåsen med et rask tag.

— Skal du ikke prøve den? sagde hr. Højer, idet han lukkede skabet af.

— Jeg troede ikke, jeg måtte, sagde Søren og drejede forsigtigt.

„Glade jul, dejlige jul“ lød med spinkle, kimprende toner. Søren så ikke særlig forbavsset ud. Han blev blot stående og drejede rundt.

— Jeg synes, det går bedre nu, sagde hr. Højer.

— Jeg mo være blevet dygtigere, sagde Søren og spillede videre.

— Men før kunne den spille så mange, nu kan den kun spille én.

Hr. Højer havde slukket lyset igen. De var på vej hen mod døren, da denne lukkedes op. De så i skumringen én komme ind. Hr. Højer trådte en trædstik og blev stående forbavsset. Det var Ingrid.

— Du må ikke være vred, Hans. Hun så bønligt på ham.

— Jeg kunne ikke få fred for mig selv derhjemme.

Jeg kunne ikke holde jul. Jeg havde jo også selv skuffet et menneske, oven i købet det menneske, jeg holder allermost af på hele jorden.

— Jamen kære lille du. Hvorfor kom du så herhen? Hun smilede op mod ham.

— Jeg skulle også lede efter Sørens adresse. Jeg har en kurv med hjemme fra til ham og hans Bedste. Nu får de også gåsesteg ... og meget mere! Jeg har selv

pakket kurven, Søren, så du kan stole på den er god.

Hun knaliede ned ved siden af Søren og prøvede at tage hans hånd. Men Søren stod uforstyrret og spillede langsomt og betaget: „Glade jul, dejlige jul“. Ingrid blev siddende. Hr. Højer stod og så på dem begge. De spinkle barnetonen i det mørke klasseværelse spillede nu først julen ind for ham, syntes han.

Søren var standset og trak vejret dybt og betaget. — Køn er den, sagde han.

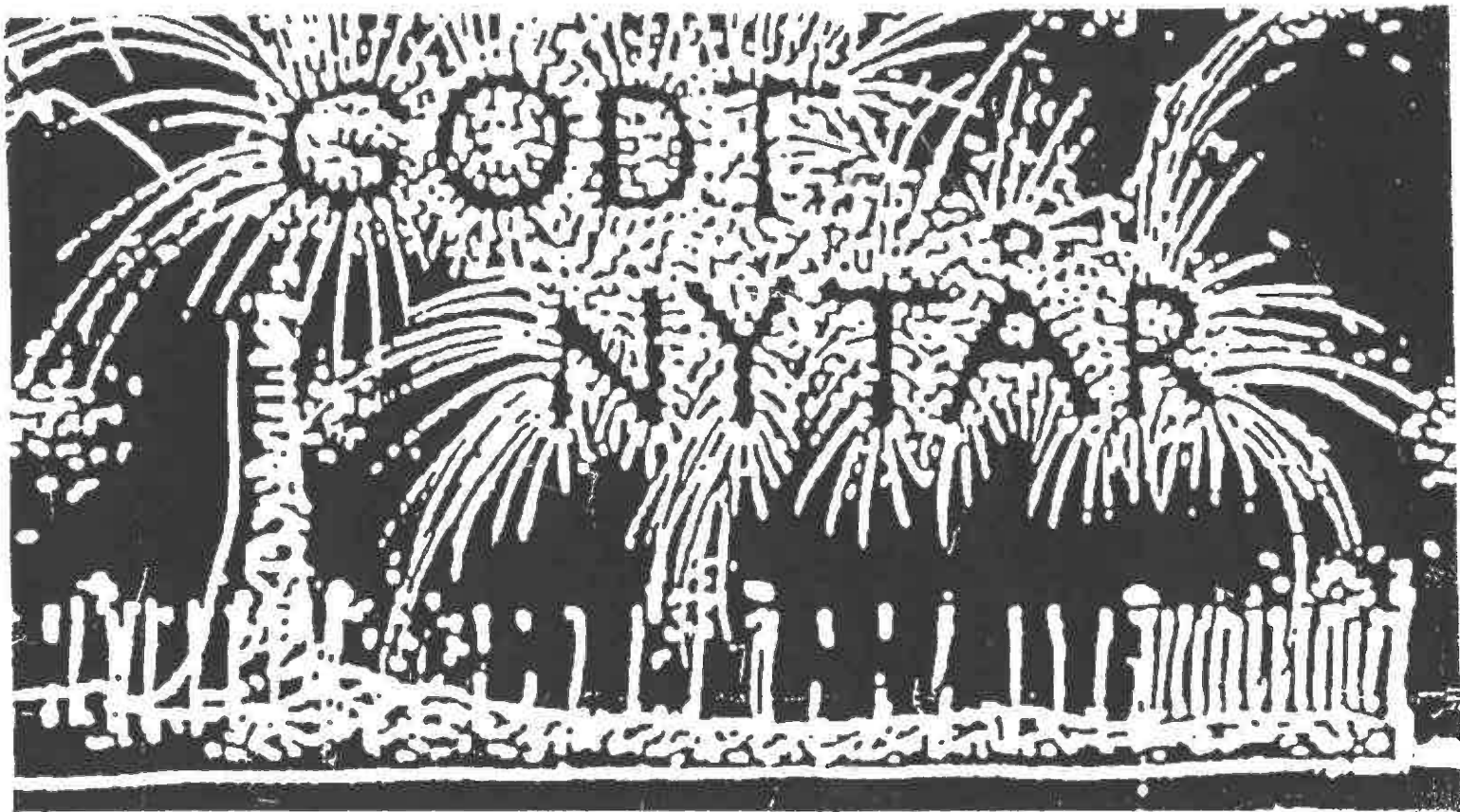

I år får vi en hvid jul - det siger alle vejrprofeter

Husk at fjerne sne og tilisning fra fortov og gangareal, så R98 kan afhente renovationen uden problemer.

Det vil også glæde vore ældre beboere at det bliver gjort og hvis du samtidig har lidt ekstra energi, så hjælp naboen eller genboen, hvis du fornemmer at jobbet bliver lidt for uoverskueligt i den høje alder.

Atter i år

Fælles fyrværkeri

på Kildevælds Torv - Nytårsaften kl. 00.45 (efter
bussen er kørt forbi).

Bidrag til dækning af fyrværkeriindkøb kan indbetales
enten til

Oluf Greisen, Kuhlausgade 46

eller til

Niels Ingvarsten, Hornemansgade 29.

Endelig kan det indbetales på

giro på 8 13 31 58

Husejerforeningen
i Strandvejskvarteret

Generalforsamling 1999

Den ordinære generalforsamling afholdes i henhold til foreningens vedtægter den 3. tirsdag i måneden, og det bliver

tirsdag den 23. februar.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal – stadig i henhold til vedtægterne – være formanden i hænde senest **den 24. januar.**

Dagsorden og sted mv. bliver – som vanligt – udsendt før generalforsamlingen.

Nogle kritikpunkter af det ny-brolagte torv

- Som det også er fremgået af anden henvendelse, er fordybningerne tværs over gaden for hårde for den svare trafik.
- Torvet ville se kønnere ud nu, hvis brolægningen var blevet udvidet en 2-3 m på begge sider af Kildevældsgade således, at den kom til at flugte med husfacaderne og ikke med fortovene som det er nu.
- De mest trafikerede dele af torvet viser allerede fordybninger og spor efter bilkørsel – der har stenene løsnet sig en hel del. Hvordan vil torvet komme til at se ud om nogle år?
- Langs kanterne er stenene af rød granit og har en blødere overflade, i midten af torvet er de af grå granit, som virker skarpere. Et stykke af Pilestræde er for nylig blevet brolagt med sten af rød granit, og det virker solidt og tiltalende.
- Det er en fordel, at fortovet nu er blevet bredere, men det skulle også være blevet højere. Nu kan bilisterne nemt snitte det op i farten.
- Græsplænen, jernhegnet, bænkene og bedene er også i orden nu.
- Til sidst – hvor er de brosten, der lå under den tidligere asfaltering, blevet af? Torvet ville se mere solidt og holdbart ud, hvis de store sten var blevet brugt, og vi ville ikke have fået en skarp overflade som nu, samt vi ville have sparet udgifterne for de nuværende sten.

Med venlig hilsen
Renato Ronco

Husejerforeningen
i Strandvejskvarteret

1999

DAGRENOVATION STORSKRALD BYGNINGSAFFALD MILJØFARLIGT AFFALD HAVEAFFALD

-fra private husstande
Strandvejskvarteret.

Betegnelse	Hvad	Hvornår	Hvor	Hvordan
Husholdningsaffald (dagrenovation)	Organisk og uorganisk affald	Tirsdag eller torsdag hver uge	affaldscontainer eller stativ	Container eller affaldssæk i stativ
Storskrald Storskrald afhentes mod betaling 14 dage før og efter nævnte afhentningsdage. Betaling kr. 200,- excl. moms Udenfor disse tidspunkter kan der bestilles gratis afhentning	Kasserede indbogenstande. Husholdningsaffald af størrelse, art eller mængde der ikke kan være i container eller stativ. Må ikke være forrådneligt. Ikke ildelugtende eller miljøfarligt affald. -større grene træstammer og stød hører under storskrald - ikke haveaffald. Køleskabe og fryser skal ikke mere sættes ud sammen med storskrald. - ring til R98 som afhenter specielt. Tlf. 32661898	(4 x årligt, gratis) 1.afh. 2. marts 98 2.afh. 7. juni 98 3.afh. 27. aug. 98 4.afh. 29. nov. 98	På fortov ved havelåge	Pakkes eller bundtes i håndterbare bundter - ikke over 1 meter på længste led. - skal kunne håndteres af een person. Møbler medtages som de er - men skal kunne håndteres af 2 personer uden hjælpemidler.
Bygningsaffald	omfatter storskrald men må kun veje samlet 150 kg. pr. afhentning.	Se ovenfor -samt storskrald	På fortov ved havelåge	Håndterligt uden brug af hjælpemidler. Håndterbare pakker.
Haveaffald 	Alm. haveaffald, tynde grene, visne blade o.l.	4. fredag i måneden, ikke dec. og januar (sæt evt.poseerne ud mandag morgen for at være sikker på afhentning.)	På fortov ved havelåge	Pakkes i bundter ikke over 1 mtr. max 40 cm i diameter. Træstammer ikke over 8 cm i diam. Større træstammer og stød hører under storskrald. Haveaffald pakkes i papiraffaldsposer, og der er ikke begrænsning på antal.
Miljøfarligt affald Følgende specielle ting kan også afleveres i alm. åbningstider til: Batterier hos fotohandleren. Medicinrester på apoteket. Maling hos farvehandleren eller på Genbrugsstationerne. Rekvirer evt. specialbrochure hos R 98 Tlf.32661898	Maling, opløsningsmidler, syre, spildolie, kemikalier, bekæmpelsesmidler, drivmidler, husholdnings- og toiletkemikalier. Genopladelige elektroniske apparater med fast batteripakning (f.eks. tandbørster, bordstøvsugere og boremaskiner.	Onsdag d. 3. marts 98 (kl. 15.30 - 15.50) → (kl. 16.00 - 16.20) → tirsd. d. 25. maj 98 (kl. 15.30 - 15.50) → (kl. 16.00 - 16.20) → Tirsd. d. 7. sept. 98 (kl. 15.30 - 15.50) → (kl. 16.00 - 16.20) → Torsdag d. 9. dec 98 (kl. 15.30 - 15.50) → (kl. 16.00 - 16.20) →	Kildevældsg. 80 Hj. Kuhlausg. og Kildevældsgade Kildevældsg. 80 Hj. Kuhlausg. og Kildevældsgade Kildevældsg. 80 Hj. Kuhlausg. og Kildevældsgade Kildevældsg. 80 Hj. Kuhlausg. og Kildevældsgade	opbevares bedst i papkasse, spand med låg eller plastic-beholder med fast bund. Stil affaldet oprejst så det ikke løber ud eller sammen. Kemisk affald må aldrig blandes. Aflever i originalemballager. Hold affaldet utilgængeligt for børn!!!

Flaskecontainer:

Pladsen ved Svanemøllens busholdeplads + Helsingborggade/Bellmansgade

Genbrugsplads:

Rentemestervej 5 - 2400 N Tlf. 35850724

Åbningstider: Mandag-fredag 14-18

Lørd. Sønd. og helligdage 10-17

Lukket mellem jul og Nytår